Fiat 40

Plan działania

Czeka cię 40 dniowa podróż pełna wyzwań, modlitwy i refleksji. Na każdy tydzień przewidziany jest oddzielny temat. Poniżej znajdziesz wszystkie szczegóły:

Temat

Przez cały Wielki Post będziemy zgłębiać i modlić się cnotami kardynalnymi (roztropnością, umiarkowaniem, sprawiedliwością i odwagą), potem cnotami głównymi (wiarą, nadzieją i miłością), a na koniec pochylimy się nad darem Ducha: radością.

Święci

Do każdej cnoty przypisano dwóch świętych, których życiorysy możemy poznać i wiele z nich wyciągnąć. Módlmy się w tym czasie za ich wstawiennictwem. Będą dla nas w tym czasie szczególnym wsparciem.
"Bo jak wzajemna łączność chrześcijańska między pielgrzymami prowadzi nas bliżej Chrystusa, tak obcowanie ze świętymi łączy nas z Chrystusem, z którego, niby ze Źródła i Głowy, wypływa wszelka łaska i życie Ludu Bożego" (KKK 957)

Ewangelia

W każdym tygodniu otrzymasz fragment ewangelii wraz z kilkoma pytaniami do refleksji, nad którymi można się zastanowić i pomedytować podczas naszych dwudziestu minut codziennej modlitwy lub kiedykolwiek masz okazję. Ważne, żeby codziennie do tego fragmentu wracać każdego dnia, bo Słowo jest żywe i ma w nas pracować. Niektóre pytania do refleksji mogą być bardziej skoncentrowane na cnocie tygodnia niż czytaniu Ewangelii. Możesz się nimi modlić, jak uważasz za stosowne.
Lectio Divina:

a. Lectio (czytanie) – przeczytaj fragment; „weź kęs"
b. Meditation (medytacja) – zastanów się i rozważ słowo lub frazę, która utkwiła ci w pamięci; „przeżuj"
c. Oratio (modlitwa) – odpowiedz modlitwą (spontaniczną, formalną, ustną lub pisemną itp.) na to, co Bóg zwrócił twoją uwagę; „smakuj"
d. Contemplatio (kontemplacja) – odpoczywaj w Bogu i bądź z Nim; „przetrawiaj"

Świętowanie

Na niedzielę, możesz odpuścić sobie jedno z wyrzeczeń, np. zjeść coś słodkiego lub obejrzeć film ze znajomymi. Nie możesz jednak odpuszczać sobie zakazu social mediów.

Formacja

Podczas Fiat 40 nie jesteś sama! Na ten czas otrzymujesz towarzyszkę drogi- Rut, z którą możesz dzielić się trudnościami i radościami tego czasu. Możesz rozmawiać z nią codziennie, mówić o swoich refleksjach i upadkach. Módlcie się też za siebie nawzajem. Dodatkowo, raz na jakiś czas będą odbywać się spotkania dla całej grupy, na których będziemy wspólnie rozmawiać o tym, jak nam idzie.

Fiat 40

Obowiązki co do ciała

- Rozpocznę dzień od heroicznego czynu- Obudzę się przy pierwszym budziku bez naciskania przycisku drzemki. Dzięki temu moją pierwszą czynnością dnia będzie poświęcenie się Bogu.

- Będę jeść tylko trzy posiłki dziennie. Moje posiłki będą zawierać danie główne z maksymalnie trzema dodatkami. Powstrzymam się od podjadania między tymi posiłkami. Robiąc to, będę praktykować umiar i wstrzemięźliwość.
  -dobrowolnie: Powstrzymam się od używania dodatkowych przypraw.
  Obejmuje to przyprawy spoza przepisów, sosy i śmietanę/cukier do kawy.

- Powstrzymam się od jedzenia słodyczy i picia słodkich napojów. Robiąc to, będę praktykować samodyscyplinę i okazywać wdzięczność za posiłki, które otrzymałem.

- Powstrzymam się od picia alkoholu. W ten sposób będę praktykować trzeźwość i prosić Boga, aby napełnił mnie Duchem Świętym.

- Zobowiążę się do wielkopostnego ograniczenia powstrzymywania się od mięsa w piątki, a także środy. Powstrzymując się od mięsa, będę pamiętać, że jestem powołany, aby być ubogim w duchu, prosząc Boga, aby dał mi swoje prawdziwe bogactwo.

- Będę dbała o aktywność fizyczną 3-5 razy w tygodniu przez przynajmniej 20 minut. Robiąc to, będę pamiętać, że moje ciało jest świątynią Ducha Świętego i może być używane przez Boga do wykonywania Jego dzieła.

- Będę spać minimum 7 godzin na dobę. Robiąc to, moja ostatnia czynność dnia będzie dla Boga.

Fiat 40

Obowiązki co do umysłu

- Będę oglądać tylko jeden program telewizyjny lub film tygodniowo. To oglądanie może odbywać się tylko z innymi ludźmi, by nie było pustą rozrywką, a sposobem budowania relacji.

- Będę unikać wszystkich mediów społecznościowych (Instagram, Snapchat, Facebook, Pinterest, itp.) W ten sposób uniknę okazji do rozproszenia uwagi i zamiast tego poświęcę swój czas Bogu.

- Będę słuchać tylko muzyki, podcastów, książek itp., które wychwalają Boga. Obejmuje to muzykę uwielbieniową, podcasty z homiliami i wiadomości. Robiąc to, napełnię swój umysł tym, co prawdziwe, dobre i piękne, i skieruję swój umysł ku Bogu.

- Nie będę robić żadnych niepotrzebnych zakupów. Obejmuje to ubrania, jedzenie, dekoracje, książki itp., które nie są potrzebne do szkoły, pracy lub codziennego życia. Robiąc to, uniknę okazji do chciwości i będę pielęgnować ducha wdzięczności i prostoty.

- Będę unikać plotkowania i narzekania. Robiąc to, będę używać swojej mowy do wychwalania Boga.

- Będę unikać multitaskingu, najlepiej jak potrafię. Dzięki temu będę ćwiczyć nawyk priorytetyzacji zadań, a także być obecnym dla ludzi i pracy, które są przede mną.

- Będę odpoczywać w niedzielę i unikać pracy tak bardzo, jak to możliwe. Dzięki temu będę czcić trzecie przykazanie Boże.

Fiat 40

Obowiązki co do ducha

- Zobowiązuję się do odmawiania modlitw porannych zawartych w Fiat 40. W ten sposób będę zaczynać każdy dzień od ofiarowania ich Bogu.

- Będę uczestniczyć we mszy świętej co najmniej trzy razy w tygodniu. W ten sposób uznam ogromną wagę przyjmowania ciała, krwi, duszy i bóstwa naszego Pana, Jezusa Chrystusa (jeśli obowiązki na to nie pozwalają, zachęcamy do uczestnictwa w mszy świętej w sobotę)

- Będę codziennie odmawiać różaniec (jedną część). W ten sposób będę wzywać naszą Matkę Maryję, aby pomogła mi w tym wyzwaniu.

- Będę odmawiać Koronkę do Miłosierdzia Bożego. W ten sposób będę wspominać godzinę śmierci Chrystusa i wzywać Go, aby wylał swoje miłosierdzie na mnie i na cały świat.

- Zobowiązuję się do chodzenia do kaplicy/kościoła każdego dnia na co najmniej 20 minut modlitwy i świętej godziny w niedzielę. Poza niedzielą jest to czas odrębny od modlitwy różańcowej lub Koronki do Miłosierdzia Bożego. W tym czasie można czytać biografie świętych, fragmenty biblii czy pisać dziennik duchowy. Robiąc to, wygospodaruję czas każdego dnia na osobistą wizytę z Bogiem w Jego domu. Jeśli obowiązki na to nie pozwalają, zobowiązuję się do 20 minut medytacyjnej modlitwy każdego dnia w moim domu lub tam, gdzie jestem. Nie musi to naraz

- Przystąpię do Sakramentu Spowiedzi co najmniej trzy razy (na początku, w środku i na końcu Wielkiego Postu). Robiąc to, uznam swoją grzeszność w pokorze i powrócę do Pana po Jego wieczne miłosierdzie.

- Zobowiązuję się do odmawiania modlitw wieczornych zawartych w Fiat 40 każdej nocy. Dzięki temu zakończę dzień składając ofiarę Bogu

Fiat 40

Środa popielcowa: 5 marca
Cnota: roztropność

Roztropność jest cnotą, która uzdalnia praktyczny rozum do rozeznawania naszego prawdziwego dobra w każdej okoliczności i do wybierania właściwych środków do jego osiągnięcia. Nie należy jej mylić z nieśmiałością lub strachem, ani z dwulicowością lub udawaniem. Kieruje ona innymi cnotami, ustalając reguły i miarę. To roztropność bezpośrednio kieruje osądem sumienia. Za pomocą tej cnoty stosujemy zasady moralne do konkretnych przypadków bezbłędnie i przezwyciężamy wątpliwości co do dobra, które należy osiągnąć, i zła, którego należy unikać. (KKK 1806)

Święci: św. Katarzyno Laboure i św. Anno, módlcie się za nami.

Św. Katarzyna Laboure urodziła się we Francji 2 maja 1806 roku. Kiedy Katarzyna miała dziewięć lat, jej matka zmarła, a ona przyjęła Maryję za swoją matkę. Kilka lat po śmierci matki, Catherine miała sen o starym księdzu, który gestem wskazał jej pokój pełen chorych ludzi, mówiąc: „To dobry uczynek opiekować się chorymi. Bóg ma wobec ciebie zamiary. Nie zapominaj o tym". Lata później, podczas wizyty w szpitalu Córek Miłosierdzia, Catherine zobaczyła zdjęcie starego księdza, którym, jak się okazało, był św. Wincenty a Paulo, założyciel Córek Miłosierdzia. Catherine wstąpiła do zakonu w styczniu 1830 roku. Później tego samego roku Matka Boska odwiedziła Catherine, ukazując się w obrazie tego, co obecnie nazywamy „cudownym medalikiem". Powiedziała: „Wszyscy, którzy je noszą, otrzymają wielkie łaski". Po dwóch latach badań nad objawieniami, prośba o zduplikowanie obrazu została zatwierdzona, a medaliony zostały zaprojektowane i są teraz noszone na całym świecie, zwłaszcza przez tych, którzy poświęcili się Maryi, Pośredniczce Łask. Katarzyna spędziła resztę swojego życia, opiekując się osobami starszymi, chorymi i niepełnosprawnymi, jest patronką starszych, niedołężnych i Cudownego Medalika. Zmarła 31 grudnia 1876 r., a jej święto obchodzone jest 28 listopada

„Bóg zawsze do ciebie przemawia, gdy podchodzisz do niego otwarcie i prosto".
„Trzeba widzieć Boga w każdym".
„Nic nie wiedziałam. Byłam niczym. Z tego powodu Bóg mnie wybrał".

Fiat 40

Święta Anna to matka Maryi i babcia Jezusa, żona świętego Joachima. Ta ukryta w tle, a zarazem niezwykle ważna rola, sprawia, że jest jedną z najbardziej czczonych świętych w historii Kościoła. była osobą niezwykle pobożną i głęboko wierzącą. Jej silna duchowość przejawiała się w nieustannym, pełnym oddania i pokory życiu modlitewnym. Ta postawa wynikała z jej niezłomnej wiary w Boga. Cierpliwość i determinacja, które okazywała oczekując na potomstwo, są symbolem jej niezachwianej nadziei i zaufania do Bożej woli. Jej charakter zasługuje na szczególną uwagę. Jej życie, pełne pokory i oddania, jest do dziś symbolem prawdziwego macierzyństwa i kobiecości w chrześcijaństwie. Wyróżnia ją także silna więź z rodziną, szczególnie z córką Maryją, co czyni ją patronką rodziny.

„Święta Anno, jesteś moją duchową babcią! Proszę, módl się za mnie". – Nowenna do św. Anny

Słowo: Mt 6,1-6;16-18

Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie. Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. Kiedy pościcie, nie bądźcie posępni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą. Zaprawdę, powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Refleksje:

1. Jak chcesz, aby twoje praktyki dawania jałmużny, modlitwy i postu w tym Wielkim Poście zmieniły twoje serce?
2. Chociaż Ojciec widzi to, co ukryte, lubi to od ciebie usłyszeć. Podziel się z Ojcem tym, co jest ukryte w twoim sercu dzisiaj.
3. Jakimi decyzjami w swoim życiu w tym tygodniu możesz świadomie praktykować cnotę roztropności?

Pomyśl, w jakiej intencji chcesz ofiarować ten tydzień. Opowiedz o tym Panu Bogu.

Oblubienico Ducha Świętego, módl się za nami.

Fiat 40

Tydzień pierwszy: 6-12 marca
Cnota: umiarkowanie

Umiarkowanie jest cnotą moralną, która pozwala opanować dążenie do przyjemności i zapewnia równowagę w używaniu dóbr stworzonych. Zapewnia panowanie woli nad popędami i utrzymuje pragnienia w granicach uczciwości. Osoba umiarkowana kieruje do dobra swoje pożądania zmysłowe, zachowuje zdrową dyskrecję i "nie daje się uwieść... by iść za zachciankami swego serca" (KKK 1809)

Święci: Święta Franciszko z Rzymu i Święta Mario Goretti, módlcie się za nami.

Święta Franciszka z Rzymu urodziła się w 1384 roku w szlacheckiej rodzinie. Kiedy miała jedenaście lat, wiedziała, że chce zostać zakonnicą. Jednak jej ojciec obiecał jej już małżeństwo. Niechętnie wyszła za mąż za Lorenza Ponzianiego i została wrzucona w świat rozrywki i rozwijania życia towarzyskiego. To było dla Franciszki zbyt wiele, zachorowała i była bliska śmierci. Św. Aleksja ukazała się jej w chwili największego osłabienia i całkowicie wyzdrowiała. Później otworzyła się przed swoją szwagierką i obie poświęciły się Bogu, a także obowiązkom rodzinnym. Franciszka spędziła resztę życia, troszcząc się o biednych i swoją rodzinę podczas wojny domowej, papiestwa awinionskiego i śmierci dwójki swoich dzieci. Po śmierci męża założyła świecki zakon kobiet zwany Oblatkami Maryi. Ostatecznie została przełożoną i otrzymała powołanie, którego pragnęła od jedenastego roku życia. Zmarła w 1440 roku i jest patronką wdów i oblatów.

„Kobieta zamężna musi, gdy zostanie wezwana, porzucić swoje oddanie Bogu przy ołtarzu, aby znaleźć Go w sprawach domowych".
„Wola Boża jest moją".

Św. Maria Goretti urodziła się 16 października 1890 roku we Włoszech. Gdy miała zaledwie dwanaście lat, jej 18-letni sąsiad, Alessandro, próbował ją zgwałcić. Krzyczała do niego, że to grzech śmiertelny i ostrzegała, że pójdzie do piekła, jeśli popełni taki czyn. Walczyła, ale on wyciągnął nóż i dźgnął ją jedenaście razy, zanim zdołała uciec do drzwi stodoły. Złapał ją i dźgnął jeszcze trzy razy. Później zmarła w szpitalu, po wybaczeniu Alessandrowi tego, co zrobił. Jest patronką nastoletnich dziewcząt i współczesnej młodzieży.

„On kocha; On ma nadzieję; On czeka. Nasz Pan woli czekać na grzesznika latami niż kazać nam czekać chwilę".
„Najświętsza Eucharystia jest doskonałym wyrazem miłości Jezusa Chrystusa do człowieka".
„Tak, wybaczam mu i chcę, żeby pewnego dnia był ze mną w Raju".

Fiat 40

Słowo: Mk 1,12-15

Zaraz też Duch wyprowadził Go na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś usługiwali Mu. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

Refleksje:

1. Jak odnosisz się do Jezusa będącego „pośród dzikich zwierząt" i jak pragniesz, aby aniołowie ci służyli?

2. Podziel się z Jezusem wszelkimi sposobami, w jakie musisz pokutować i wierzyć w tym okresie Wielkiego Postu.

3. W jakich aspektach swojego życia w tym tygodniu musisz praktykować cnotę umiarkowania?

Pomyśl, w jakiej intencji chcesz ofiarować ten tydzień. Opowiedz o tym Panu Bogu.

Oblubienico Ducha Świętego, módl się za nami.

Fiat 40

Tydzień drugi: 13-19 marca
Cnota: sprawiedliwość

Sprawiedliwość jest cnotą moralną, która polega na stałej i niezmiennej woli oddawania Bogu i bliźniemu tego, co mu się należy. Sprawiedliwość wobec Boga nazywana jest „cnotą religii". Sprawiedliwość wobec ludzi usposabia do poszanowania praw każdego i do ustanowienia w stosunkach międzyludzkich harmonii, która promuje równość wobec osób i dobra wspólnego. (KKK 1807)

Święci: Zuzanno i św. Jane Frances de Chantal, módlcie się za nami.

Zuzanna jest kobietą ze Starego Testamentu, której historia została opisana w 13 rozdziale Księgi Daniela.

„Lepiej mi wpaść w twoją władzę bez winy niż zgrzeszyć przed Panem".
„O wieczny Boże, Ty wiesz, co jest ukryte i wiesz wszystko, zanim się stanie".
„...ale córka Judy nie tolerowała twojej niegodziwości". – Daniel do starszych

Święta Joanna Franciszka de Chantal urodziła się 28 stycznia 1572 roku. Jej matka zmarła, gdy Jane miała zaledwie 18 miesięcy, więc jej ojciec wychowywał ją sam. W wieku 21 lat Jane wyszła za mąż za barona de Chantala i byli pięknym małżeństwem, dopóki siedem lat później on nie zginął w wypadku na polowaniu. Chociaż jej mąż wybaczył mężczyźnie, który go zastrzelił, Jane miała trudniej. W końcu była w stanie to zrobić i nawet została matką chrzestną jego dziecka. Jane później zaprzyjaźniła się z przyszłym św. Franciszkiem Salezym, który został jej kierownikiem duchowym i przyjacielem. Z pomocą Franciszka, Jane założyła Zgromadzenie Wizytek, przyjmujące kobiety w podeszłym wieku lub słabego zdrowia. 13 grudnia 1641 roku Jane zmarła i jest wspominana jako święta patronka zapomnianych ludzi, problemów z teściami, utraty rodziców i rodziców rozdzielonych z dziećmi.

„W modlitwie więcej osiąga się słuchając niż mówiąc".

„W modlitwie trzeba trzymać się mocno i nigdy nie puszczać, ponieważ ten, kto się poddaje, traci wszystko. Jeśli wydaje się, że nikt cię nie słucha, krzycz jeszcze głośniej. Jeśli wypędzą cię jednymi drzwiami, wróć drugimi".

„Miłość nie płynie z serca z ciała, ale z serca naszej woli".

Fiat 40

Słowo: Mk 9,2-10

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe tak, jak żaden folusznik na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!». I zaraz, potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego. A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy "powstać z martwych".

Refleksje:

1. Czy utożsamiasz się z tym, jak św. Piotr zachował się w stosunku do Jezusa? Co chciałbyś, aby Pan ci objawił w tym okresie Wielkiego Postu?

2. Proś Pana, aby pomógł ci przypomnieć sobie czas (lub czasy), kiedy nazwał cię swoją „umiłowaną córką" i zastanowić się nad Jego dobrocią i miłosierdziem.

3. Jak możesz praktykować sprawiedliwość (i miłosierdzie) w tym tygodniu? Czy są w twoim życiu jacyś ludzie, którym musisz wybaczyć?

Pomyśl, w jakiej intencji chcesz ofiarować ten tydzień. Opowiedz o tym Panu Bogu.

Oblubienico Ducha Świętego, módl się za nami.

Fiat 40

Tydzień trzeci: 20-26 marca
Cnota: męstwo

Męstwo to cnota moralna, która zapewnia stanowczość w trudnościach i stałość w dążeniu do dobra. Wzmacnia determinację do opierania się pokusom i pokonywania przeszkód w życiu moralnym. Cnota męstwa pozwala pokonać strach, nawet strach przed śmiercią i stawić czoła próbom i prześladowaniom. Uzdalnia nawet do wyrzeczenia się i poświęcenia życia w obronie słusznej sprawy. (KKK 1808)

Święci: św. Filomeno i św. Anastazjo, módlcie się za nami.

Św. Filomena urodziła się około 291 roku w Grecji. Kiedy miała trzynaście lat, cesarz Dioklecjan ją polubił, ale odmówiła poślubienia go. Ponieważ była chrześcijanką, została poddana torturom, biczowaniem i topieniu. Jednak po każdym ataku aniołowie ją uzdrawiali. Cesarz ostatecznie kazał ją ściąć, a ona zmarła w roku 304. Uważa się, że zmarła w piątek o trzeciej po południu, tak jak nasz Pan, Jezus. Jest patronką niemowląt i młodzieży.

„O cokolwiek ją poprosisz, ona ci to wyjedna". – Papież Grzegorz XVI o św. Filomenie
„Bóg nigdy jej nie odmówi niczego, o co poprosi dla nas". – Św. Jan Vianney o św. Filomenie
„Święta Filomeno, silna Bogiem, módl się za nami". – Nowenna do św. Filomeny

Święta Anastazja urodziła się w II wieku i była potajemnie wychowywana w duchu wartości chrześcijańskich przez swoją matkę. Kiedy ta zmarła, ojciec wydał ją za mąż za poganina o imieniu Publiusz. Podczas prześladowań Dioklecjana Anastazja odwiedzała i opiekowała się więźniami. Uważa się, że została schwytana i skazana na śmierć co najmniej trzy razy (tortury, głód i utopienie), ale cudem uniknęła śmierci. Ostatecznie została odnaleziona i spalona żywcem gdzieś w III wieku. Jest patronką męczenników, tkaczy i osób cierpiących z powodu trucizny.

„Módl się za mnie, abym była tak wytrwała w wierze, jak ty byłaś. Módl się, abym nigdy nie zachwiała się w swoim oddaniu Bogu, bez względu na cierpienie, jakie może mnie spotkać". – Nowenna do św. Anastazji

Fiat 40

Słowo: J 2, 13-25

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał się do Jerozolimy. W świątyni napotkał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porozrzucał monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: «Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu mego Ojca targowiska!» Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie. W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: «Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?» Jezus dał im taką odpowiedź: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo». Powiedzieli do Niego Żydzi: «Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?» On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus. Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w imię Jego, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co w człowieku się kryje.

Refleksje:

1. Jak możesz odnieść się do gorliwości Jezusa o dom Jego Ojca? Co rozpala twoją gorliwość i pragnienie wiary? (Jeśli nic się nie pojawi, poproś Pana, aby rozpalił na nowo twoją gorliwość w tym Wielkim Poście.)

2. Podziel się z Jezusem i apostołami w niebie, jak uwierzyłeś w Jego imię i o znakach, które widzisz, że On działa dzisiaj w twoim życiu.

3. Jakie relacje, decyzje, zadania, postawy itp. wymagają od ciebie praktykowania cnoty męstwa/odwagi w tym tygodniu?

Pomyśl, w jakiej intencji chcesz ofiarować ten tydzień. Opowiedz o tym Panu Bogu.

Oblubienico Ducha Świętego, módl się za nami.

Fiat 40

Tydzień czwarty: 27 marca-2 kwietnia
Cnota: wiara

Wiara jest cnotą teologiczną, dzięki której wierzymy w Boga i we wszystko, co nam powiedział i objawił, a co Kościół Święty proponuje nam do wiary, ponieważ On jest samą Prawdą. (KKK 1814)

Święci: św. Hiacynto Marto i św. Katarzyno Genueńska, módlcie się za nami.

Bł. Hiacynta Marto urodziła się 11 marca 1910 r. Wraz ze swoim bratem i kuzynką, Łucją dos Santos, była świadkiem trzech objawień anioła i kilku objawień Najświętszej Maryi Panny w Fatimie w Portugalii. Maryja ukazała się dzieciom, gdy pasły owce. Poprosiła je, aby odmawiały różaniec i zbawiały grzeszników poprzez pokutę i poświęcenie. Ona również ujawniła dzieciom wizję piekła, która doprowadziła do tego, że Hiacynta i Franciszek zaczęli się surowo umartwiać, nosząc sznury wokół talii i rezygnując z muzyki i tańca. W młodym wieku dziewięciu lat Hiacynta zmarła na pandemię grypy hiszpanki. Jest patronką ludzi wyśmiewanych za ich pobożność, jeńców i chorych.

„Bardziej niż czegokolwiek innego pragnę pocieszyć Naszego Pana".
„Gdyby ludzie wiedzieli, czym jest wieczność, zrobiliby wszystko, aby zmienić swoje życie". – Od Matki Bożej Fatimskiej do bł. Hiacynty Marto
„Przekaż moją miłość Naszemu Panu i Naszej Pani i powiedz im, że cierpię wszystko, o co mnie proszą, aby nawrócić grzeszników i w ramach zadośćuczynienia Niepokalanemu Sercu Maryi". – Hiacynta do umierającego brata

Święta Katarzyna Genueńska urodziła się 5 kwietnia 1447 roku i w wieku szesnastu lat została wydana za mąż za szlachcica o imieniu Giuliano Adorno. Mówi się, że pierwsze lata jej małżeństwa były pełne nieszczęścia z powodu gwałtownego charakteru i niewierności Giuliana. Po dziesięciu latach małżeństwa poszła jednak do spowiedzi za namową swojej siostry, zakonnicy, i miała wizję siebie i Boga, która sprawiła, że popadła w ekstazę. Przez resztę życia czuła w sobie proces oczyszczenia podobny do tego, któremu poddawane są dusze w czyśćcu. Dożyła również nawrócenia męża i służyła chorym w szpitalu w Genui, zanim zmarł. Katarzyna zmarła 15 września 1510 r. i jest patronką panien młodych, bezdzietnych par, wdów i trudnych małżeństw.

„W Bogu jest moje istnienie, moje ja, moja siła, przez błogość, moje dobro i moja rozkosz".
„Bóg stał się człowiekiem, aby uczynić mnie Bogiem; dlatego chcę się całkowicie przemienić w czysty pokarm Boga, miłość bez lęku".
„Jestem tak zanurzony w słodkim ogniu miłości, że nie potrafię uchwycić niczego oprócz [miłości]".

Fiat 40

Słowo: J 3,14-21

A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu».

Refleksja:

1. Czy utożsamiasz się z Nikodemem, który przyszedł do Jezusa w nocy, nie chcąc być widzianym w ciągu dnia? Jak pragniesz świadczyć o Nim przez cały dzień?

2. Podziel się z Jezusem wszelkimi obszarami swojego życia, w których doświadczasz ciemności i zaproś Go, aby przyniósł światło do tych miejsc.

3. W jaki sposób w tym tygodniu możesz starać się wzmocnić swoją wiarę w Boga, Jego obietnice, Jego dobroć, Jego opatrzność, Jego Słowo itp.?

Pomyśl, w jakiej intencji chcesz ofiarować ten tydzień. Opowiedz o tym Panu Bogu.

Oblubienico Ducha Świętego, módl się za nami.

Fiat 40

Tydzień piąty: 3-9 kwietnia
Cnota: nadzieja

Nadzieja jest cnotą teologiczną, dzięki której pragniemy królestwa niebieskiego i życia wiecznego jako naszego szczęścia, pokładając ufność w obietnicach Chrystusa i polegając nie na własnej sile, ale na pomocy łaski Ducha Świętego. (KKK 1817)

Święci: św. Emilio de Vialar i św. Joanno Mollo, módlcie się za nami.

Św. Emilia de Vialar urodziła się jako Anna Marguerite Adelaide Emily de Vialar 12 września 1797 r. Jej matka zmarła, gdy miała trzynaście lat, a ona opuściła szkołę w Paryżu, aby zająć się gospodarstwem domowym ojca. Zaczęła zapraszać do swojego domu biednych, starych i pozbawionych środków do życia, aby się nimi opiekować. Kiedy zmarł jej dziadek, zostawił jej znaczny majątek, który wykorzystała na kupno domu. Ona i trzy towarzyszki mieszkały tam i kilka miesięcy później zaprosiły inne osoby, aby do nich dołączyły. Tak powstało Zgromadzenie Sióstr Świętego Józefa od Objawienia, zainspirowane Ewangelią Mateusza 1:20, kiedy anioł ukazuje się Józefowi i mówi mu, aby nie bał się wziąć Maryi za swojążonę. Święta Emilia zmarła 24 sierpnia 1856 r., a jej święto obchodzone jest 17 czerwca. Jest patronką kobiet samotnych.

„Skoro Bóg tak wiele dla mnie czyni, czego ja nie mogłabym dla Niego zrobić?"
„Nie miejmy innego pragnienia, jak tylko pracować dla chwały Bożej".
„Kochajcie się wzajemnie". – ostatnie słowa św. Emilii

Św. Joanna Molla urodziła się 4 października 1922 r. w Mediolanie we Włoszech. Była lekarką, która specjalizowała się w opiece nad matkami, dziećmi, osobami starszymi i ubogimi. Kiedy miała 33 lata, wyszła za mąż za Pietro Mollę i w ciągu czterech lat urodziła troje dzieci. W pierwszym trymestrze jej czwartej ciąży, w jej macicy znaleziono guz. Lekarze dali jej kilka opcji, w tym aborcję, ale ona zdecydowała się tylko usunąć guz, prosząc lekarza o uratowanie dziecka, jeśli będzie musiał wybierać. Operacja powiodła się i zarówno matka, jak i dziecko przeżyli. Jednak kilka miesięcy później po urodzeniu Gianny Emanueli, św. Gianna zmarła w wielkim bólu, wykrzykując „Jezu, kocham Cię. Jezu, kocham Cię". Jest patronką ciężarnych matek i nienarodzonych dzieci.

„Jeśli chodzi o przeszłość, powierzmy ją Bożemu miłosierdziu, przyszłość Boskiej Opatrzności. Naszym zadaniem jest święte przeżywanie chwili obecnej".
„Nasze ciało jest wieczernikiem, monstrancją: przez jego kryształświat powinien widzieć Boga".
„Kochaj swoje dzieci. W nich możesz zobaczyć Dzieciątko Jezus. Módl się za nie dużo i każdego dnia oddaj je pod opiekęŚwiętej Maryi".

Fiat 40

Słowo: J 12,20-33

A wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon [Bogu] w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go mówiąc: «Panie, chcemy ujrzeć Jezusa». Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi. A Jezus dał im taką odpowiedź: «Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie*, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec. Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojcze, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę*. Ojcze, wsław Twoje imię!». Wtem rozległ się głos z nieba: «Już wsławiłem i jeszcze wsławię». Tłum stojący [to] usłyszał i mówił: «Zagrzmiało!» Inni mówili: «Anioł przemówił do Niego». Na to rzekł Jezus: «Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata* zostanie precz wyrzucony. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony*, przyciągnę wszystkich do siebie». To powiedział zaznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć.

Refleksje:

1. Jak czujesz, że Jezus przyciąga cię do Siebie? Jak pragniesz zbliżyć się do Niego jeszcze bardziej?

2. Podziel się z Panem wszelkimi grzechami lub złymi nawykami w swoim życiu, dla których musisz umrzeć i poproś Go, aby pomógł ci wydać dobre owoce.

3. Gdzie leży twoja nadzieja dzisiaj i jak możesz rozwijać nadzieję w Panu w tym tygodniu?

Pomyśl, w jakiej intencji chcesz ofiarować ten tydzień. Opowiedz o tym Panu Bogu.

Oblubienico Ducha Świętego, módl się za nami.

Fiat 40

Tydzień szósty: 10-16 kwietnia
Cnota: miłość

Miłość bliźniego jest cnotą teologiczną, dzięki której kochamy Boga ponad wszystko dla Jego samego, a bliźniego jak siebie samego dla miłości Boga. (KKK 1822)

W Wielkim Tygodniu przeczytaj niedzielne czytanie podczas swojej świętej godziny, a następnie wybierz różne części Ewangelii na poniedziałek, wtorek i środę, aby się nad nimi zastanowić. Podejmij także szczególny wysiłek, aby uczestniczyć we mszy każdego dnia w tym szczególnym tygodniu.

Święci: św. Weronika i św. Monika, módlcie się za nami.

Św. Weronika żyła w pierwszym wieku, w czasach Chrystusa. Niewiele o niej wiadomo, poza tym, że podarowała Jezusowi chustę, aby mógł otrzeć twarz w drodze na Kalwarię. Po otarciu twarzy na chustce odbito obraz Jego twarzy. Chusta jest przechowywana w Bazylice św. Piotra w Rzymie. Jej święto obchodzone jest 12 lipca i jest ona patronką pracowników pralni i fotografów.

„Proszę ją (św. Weronikę), aby modliła się o rozwój mojej zdolności dostrzegania Twojego świętego obrazu w innych, rozpoznawania ich krzywd, zatrzymywania się i dołączania do nich w ich trudnych podróżach oraz odczuwania dla nich tego samego współczucia, jakie ona odczuwała dla Ciebie". – Modlitwa do św. Weroniki

Św. Monika urodziła się 27 sierpnia 331 r. w dzisiejszej Algierii. Jest matką św. Augustyna (i dwóch innych synów, którzy później wstąpili do zakonu) i odegrała kluczową rolę w jego nawróceniu. Odegrała również ogromną rolę w nawróceniu swojego męża. Św. Monika modliła się o nawrócenie Augustyna przez ponad siedemnaście lat i nawet podążała za nim z Hippony do Rzymu i Mediolanu, nigdy nie tracąc nadziei, że zwróci się do Pana.

„Przede wszystkim, droga św. Moniko, módl się za mnie, abym, podobnie jak twój syn, odwrócił się od mojego grzechu i stał się wielkim świętym dla chwały Bożej". – Nowenna do św. Moniki

Fiat 40

Słowo: Mt 26, 6-13; 27,45-56

Gdy Jezus przebywał w Betanii, w domu Szymona Trędowatego, podeszła do Niego kobieta z alabastrowym flakonikiem drogiego olejku i wylała Mu olejek na głowę, gdy spoczywał przy stole. Widząc to, uczniowie oburzali się, mówiąc: «Na co takie marnotrawstwo? Przecież można było drogo to sprzedać i rozdać ubogim». Lecz Jezus zauważył to i rzekł do nich: «Czemu sprawiacie przykrość tej kobiecie? Dobry uczynek spełniła względem Mnie. Albowiem zawsze ubogich macie u siebie, lecz Mnie nie zawsze macie. Wylewając ten olejek na moje ciało, na mój pogrzeb to uczyniła. Zaprawdę, powiadam wam: Gdziekolwiek po całym świecie głosić będą tę Ewangelię, będą również opowiadać na jej pamiątkę to, co uczyniła».

Od godziny szóstej mrok ogarnął całą ziemię, aż do godziny dziewiątej. Około godziny dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eli, Eli, lema sabachthani?», to znaczy Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścił? Słysząc to, niektórzy ze stojących tam mówili: «On Eliasza woła». Zaraz też jeden z nich pobiegł i wziąwszy gąbkę, napełnił ją octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić. Lecz inni mówili: «Poczekaj! Zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, aby Go wybawić». A Jezus raz jeszcze zawołał donośnym głosem i wyzionął ducha. A oto zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół; ziemia zadrżała i skały zaczęły pękać. Groby się otworzyły i wiele ciał Świętych, którzy umarli, powstało. I wyszedłszy z grobów po Jego zmartwychwstaniu, weszli oni do Miasta Świętego i ukazali się wielu. Setnik zaś i jego ludzie, którzy odbywali straż przy Jezusie, widząc trzęsienie ziemi i to, co się działo, zlękli się bardzo i mówili: «Prawdziwie, Ten był Synem Bożym». Było tam również wiele niewiast, które przypatrywały się z daleka. Szły one za Jezusem z Galilei i usługiwały Mu. Między nimi były: Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Józefa, oraz matka synów Zebedeusza.

Refleksje:

1. Jaki jest twój stosunek do kobiety, która namaściła głowę Jezusa olejem? W jaki sposób robisz lub chcesz zrobić „co ona mogła" dla Jezusa?

2. Wyobraź sobie, że jesteś jedną z kobiet u stóp krzyża i powiedz Jezusowi szczerze, co czujesz.

3. Kiedy przygotowujemy się do wejścia w Wielki Tydzień, w jaki sposób możesz praktykować miłosierdzie w sposób zamierzony w ciągu najbliższych kilku dni?

Pomyśl, w jakiej intencji chcesz ofiarować ten tydzień. Opowiedz o tym Panu Bogu.

Oblubienico Ducha Świętego, módl się za nami.

Fiat 40

Triduum Paschalne
Cnota: radość

Radość– owoc Ducha Świętego;
„Radość Jezusa, oczyszczona radość, to radość, która pozostaje. Ta radość jest ukryta w niektórych momentach życia; nie czujemy jej w złych czasach, ale przychodzi później: radość nadziei. Oby Pan dał nam tę radość nadziei. A znakiem, że mamy tę radość nadziei, jest pokój. Jeśli masz pokój, masz nasiono radości, które przyjdzie później. Oby Pan pomógł nam zrozumieć te rzeczy." – parafraza homilii papieża Franciszka z 30 maja 2014 r.

Skończyliście swoje praktyki pokutne w czwartek Triduum, ale poniżej znajdują się pi święci i ewangelia, nad którymi możecie się zastanowić w Wielkanoc. Prosimy o uczestnictwo w nabożeństwach w czwartek, piątek i oczywiście w Niedzielę Wielkanocną (lub Wigilię Paschalną w sobotę).

I podejmijcie szczególny wysiłek, aby wykonywać małe akty miłosierdzia z radością przez te trzy dni jako ostateczne zakończenie Fiat 40.

Święci: Maryja, Matka Boża
Maryja, Matka Boża i Pośredniczka Wszystkich Łask, jest doskonałym przykładem tego, jak żyć jako cnotliwa kobieta. Każdego dnia obejmuje nas i (gdy zostanie zaproszona) może nas nauczyć, jak przynosić owoc tak jak urodziła Zbawiciela Świata.

„Oto ja służebnica Pańska. Niech mi się stanie według słowa twego".

„Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie".

„Wielbi dusza moja Pana, a duch mój raduje się w Bogu, moim Zbawicielu, bo wejrzał na uniżenie służebnicy swojej. Bo oto odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia, bo wielkie rzeczy uczynił mi Ten, który jest potężny, a święte jest Jego imię. A miłosierdzie jego nad tymi, którzy się go boją, z pokolenia na pokolenie. Okazał moc ramieniem swoim, rozproszył pysznych w zamyśle ich serc, strącił możnych z tronów, a wywyższył pokornych; głodnych nasycił dobrami, a bogatych odprawił z niczym. Pomny był słudze swemu Izraelowi, pomny na miłosierdzie swoje, jak mówił naszym ojcom, Abrahamowi i potomstwu swemu na wieki." Łk 1,46-55

Fiat 40

Słowo: J 20,1-9

A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono». Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, [które mówi], że On ma powstać z martwych.

Refleksja:

1. Jak się czujesz podczas tej Wielkanocy? Z kim biegniesz na tę Wielkanoc, aby ją świętować?

2. Zastanów się słowami tej ewangelii i biegnij do stóp zmartwychwstałego Pana, aby podzielić się tym, jak poruszył twoje serce.

3. W jaki sposób w tę Niedzielę Wielkanocną i okres wielkanocny możesz przynieść radość ludziom, z którymi codziennie się spotykasz?

Pomyśl, w jakiej intencji chcesz ofiarować ten tydzień. Opowiedz o tym Panu Bogu.

Oblubienico Ducha Świętego, módl się za nami.